

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 706/2026
23.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. у вези члана 61. став 1. и 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сеада Спаховића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 755/23 од 29.09.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 233/25 од 19.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Сеада Спаховића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 755/23 од 29.09.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 233/25 од 19.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 755/23 од 29.09.2025. године, ставом првим, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. у вези члана 61. став 1. и 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, за коју је одређено да ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређују извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да, сходно одредби члана 264. став 1. ЗКП, накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће одлучити накнадно посебним решењем, као и да на име паушала плати суду износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени ББ, на основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП, ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Ставом другим изреке пресуде, према окривљеном АА одбијена је оптужба на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, да је извршио кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 233/25 од 19.01.2026. године, ставом првим, поводом жалбе окривљеног АА и жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Новом Пазару, а по службеној дужности, према окривљеном АА одбијена је оптужба да је извршио кривично дело лажно пријављивање у продуженом трајању из члана 334. став 1. у вези члана 61. став 1. и 2. КЗ, а ставом другим, делимичним усвајањем жалбе окривљеног АА и жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Новом Пазару, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Пазару К 755/23 од 29.09.2025. године у односу на осуђујући део, под тачком првим изреке, везано за радњу кривичног дела предузету 21.02.2020. године и то у погледу времена извршења кривичног дела, правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији, па је окривљени оглашен кривим да је извршио кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ, за које кривично дело је осуђен на казну затвора у трајању од два месеца, док је ставом три одбачена као недозвољена жалба окривљеног изјављена против решења Основног суда у Новом Пазару Кв 472/25 од 03.10.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Сеад Спаховић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости као основан, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе за наведено кривично дело или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање и, у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење изречене казне до доношења одлуке Врховног суда поводом захтева.

Врховни суд је у седници већа одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног се у захтеву опширно бави анализом утврђеног чињеничног стања од стране нижестепених судова. С тим у вези бранилац истиче да ништа од чињеничног стања које је окривљени пријавио у поднетој кривичној пријави против судије Основног суда у Сјеници, а тиче се кривичног дела из члана 359. КЗ, није лажно, а да је током поступка елемент намере увело јавно тужилаштво, тврдећи да се наводи кривичне пријаве могу квалификовати само као кривично дело из члана 360. КЗ, а не кривично дело из члана 359. КЗ. Бранилац даље закључује да погрешна правна квалификација као и чињенично стање које је окривљени дао у односу на судећег судију, не могу бити основ за постојање кривичног дела лажно пријављивање, јер се у чињеничном опису кривичне пријаве коју је поднео, не спомиње да је судећи судија кривично дело извршио у намери да окривљеном причини штету или коме прибави корист.

Како је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а суштински се указује на недозвољени разлог за подношење захтева – на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), а због које повреде, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да је тужилаштво одбацило кривичну пријаву окривљеног поднету против судије и председника суда, са формалним образложењем да нема кривичне намере, који закључак је изведен након писменог изјашњења пријављених лица. Како су писмене изјаве биле једини доказ о недостатку намере на коме је заснован поступак против окривљеног, то се по наводима одбране ради о незаконитом доказу у смислу члана 16. ЗКП, чиме суштински указује на недозвољени разлог за подношење захтева – на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), а због које повреде, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то је Врховни суд поднети захтев и у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић